

[Statsministeren.]

ogsaa saadan, at det foreliggende Forslag kan ikke ændres, men kun vedtages eller forkastes, og saa bliver det jo Vælgernes Sag at afgive det endelige Svar den 23. Maj.

Der er faldet nogle Bemærkninger, som ligger lidt ved Siden af, men hvortil jeg dog maa sige et Par Ord. Det ærede Medlem Hr. Brorsen har fremsat en Udtalelse om, at der er gensidig Mistænksomhed med Hensyn til Grundlovspartiernes Deltagelse i den forestaaende Folkeafstemning. Jeg ved ikke af, at andet foreligger i den Henseende end en Avisartikel og en Udtalelse af en konservativ Kollega, jeg kan sige en ganske umotiveret Udtalelse. Jeg for min Del tror, at de andre Partier i Overenskomsten vil gøre, hvad der er dem muligt, for at faa Vælgerne til Afstemningsstedet og til at stemme, og der er ingen Tvivl om, at det vil mit Parti ogsaa gøre. Der skal hverken, tror jeg, blive sparet Arbejde eller Omkostninger, og saa haaber jeg det bedste, men det er som bekendt Vælgerne, der skal stemme, ikke nogle Automater, som faar en Tøre i Munden og derefter afgiver Stemme. Men i denne Henseende er Socialdemokraterne ikke anderledes stillede end de Radikale og de Konservative.

Skulde det ærede Medlem Hr. Korsgaard imidlertid faa Ret, vil det formentlig være Vidnesbyrd om Rigtigheden af, hvad jeg før har paapeget, at den Grundlovsrevision, man nu er i Gang med, burde være foretaget dengang, da Landstinget kun blev brugt mod Regeringen, men det er unyttigt nu at klage over, at man ikke har handlet i rette Tid i denne Sag som i saa mange andre. Jeg haaber, det ærede Medlem Hr. Brorsen vil føle sig beroliget, naar han om føje Tid vil faa at se, hvilken Indsats der ydes i Retning af at oplyse Vælgerne om det, der foreligger, og den Betydning, vi tillægger den nye Grundlov. Jeg tænker ikke, der i den Henseende skal mangle noget, og jeg kan ganske tiltræde det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Henstilling til det ærede Medlem Hr. Brorsen og til Venstre om at medvirke i Oplysningens Tjeneste, naar de mener, at Vælgerne ikke er tilstrækkeligt oplyst om den nye Grundlovs Indhold. Saa vidt jeg imidlertid har kunnet se, har Grundlovsforslaget faaet en særdeles omfattende Behandling i Valgkampen, men det kan naturligvis ikke overflødig gøre nogle fælles Oplysningsmøder til Klargørelse af Venstres og Grundlovspartiernes Synspunkter, og jeg vil meget gerne medvirke til en Udvikling i den Retning, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller

altsaa har foreslaaet det ærede Medlem Hr. Brorsen.

Jeg maa paa ny tilbagevise en Paastand, som det ærede Medlem Hr. Brorsen gentagne Gange har fremsat, og som han igen fremsatte her, nemlig Paastanden om Grundlovsrevisionens daarlige Forberedelse og om Forslagets Karakter. Der har været baade god Tid og rigelig Adgang til at øve Indflydelse paa Forslaget under Forhandlingerne om det. Forfatningskommissionen nedsattes i Henhold til Lov af 3. Februar 1937. Kommissionen holdt 17 Møder, og et Underudvalg holdt 5 Møder. Hvis der havde været Trang til at faa flere Møder, havde der ikke været noget i Vejen for at faa det, men det ses ganske vist tydeligt af Betænkningen, at Venstre ikke har ydet særdeles store Bidrag i den Række af Møder, der har fundet Sted. Men Beklagelsen over, at der ikke har været hverken Tid eller tilstrækkelig Forberedelse af denne Sag, er ganske ubegrundet, og naar det ærede Medlem desuden siger, at Forslaget er overfladisk, eller at flere af dets Bestemmelser viser, at det er overfladisk behandlet, saa maa jeg bestemt tilbagevise denne Paastand. Jeg har dog deltaget i Grundlovsrevisionen ogsaa i Aarene 1913—15, og jeg tør paastaa, at der er udvist større Omhu denne Gang end tidligere. Der er ikke blot arbejdet af Kommissionen og senere meget intensivt af Folketingsudvalget og dernæst af Landstingsudvalget, men der er under hele Sagens Gang ydet Bistand af Statsministeriets Jurister, og endelig er en omfattende Revision paa et passende Tidspunkt foretaget af 3 Departementschefer, hvis Arbejde ogsaa foranledigede adskillige Rettelser i Forslaget. Jeg tror derfor, at man maa sige, at der med dette Forslag er arbejdet mere grundigt og mere indgaaende end sædvanlig, og Resultatet er derfor ogsaa blevet saa fortræffeligt, som Tilfældet er.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen omtalte igen Valgretsaldern og sagde, at der heri ikke laa noget demokratisk Princip. Det ærede Medlem kan naturligvis have Ret i, at man kan godt være Demokrat og holde paa 25 lige saa vel som paa 23 eller et andet Antal Aar, men det er alligevel en underlig ubegribelig Frygt, det ærede Medlem Hr. Brorsen nærer for Ungdommen paa dette Omraade. Det ærede Medlem ved jo dog godt, at der ikke er sket Skade i Sverige og Norge, hvor Valgretsaldern er saa lav. Ja, det ærede Medlem har nu og da fremhævet Sverige og dets politiske Virksomhed som et lysende Eksempel for os andre, men ganske vist har det ærede Medlem saa ikke omtalt, at de 23-aarige har været med til at præge